

PARCENT MEMÒRIA VIVA | ESPORTS TRADICIONALS

[00:00:05] **Joan Ripoll:** Ací la pilota de tota la vida. De tota la vida. Mosatros de xicotets. Mosatros ara ja estem passats de 70. De menudets veníem ahí a mirar com jugaven els majors. El carrer de Dalt sempre ha sigut, podriem dir, el punt culminant de tot el poble, perquè tanta afició hi havia que es jugava per tot el poble. Ací el carreretes que tenim ací darrere, es dir el quartet, jugaven a ferir. Ací al carrer de dalt jugaven a llargues de palma de bragueta de baix, braç de bon braç. Hi havia moltes modalitats i sempre procuraven una miqueta buscar algo original diferent. Hi havia gent que atrevia i posava els peus dins del cabàs i a voltes en un cànter a la mà per a posar-li dificultats perquè resulta que dominava els altres i per a fer-li un poquet més difícil li posaven eixes dificultats. El carrer de Baix, el carrer del Mig, el Raconet. Quan eixíem d'escola. Els xicons jugàvem a bessó, una modalitat que ho expliquen i no ho coneixen. Teníem tots tantes batalles, tantes esquerranes i de punta del poble fins al cantó de l'estanc. Jugàvem a bessó i m'ho passàvem divertidíssim. Ací l'única tradició que té modalitat de pilota que no s'ha conegut i no s'ha practicat és el raspall, cosa que per ací la Safor i això és viu al 100%. Ací això no, però per dalt fer i per dalt corda 2 p2, 3 P3 i després teníem.

[00:01:45] **Joan Ripoll:** Després teníem també els trinquets, els trinquets que són específics d'ací, del rogle que es diuen trinquets de pilota grossa. I n'hi havia tres. Ara només en queda un que gràcies a que s'ha recuperat el trinet, estem fent tots els anys uns tornejos i estem participant en les lligues autonòmiques i això crea un molt bon ambient i participació de xiquets. Es fan equips mixtes, es fan equips femenins masculins i es manté la pilota grossa. És un trinet tancat en un tamboret és bota la pilota. Hi ha una cordeta al mig. Molt limitat perquè trobe que té 16 metres. Aleshores és una modalitat de pilota grossa. Es diu pilota grossa perquè la pilota de vaqueta o la pilota de pell normalment té un tamany aixina reduït. Bota molt, és molt ràpida i és una pilota més lenta. El bot és més controlat i és molt divertit perquè està paret per paret i té línia de fondo que si passes de la línia és falta. I darrere també hi ha una altra línia de fons. Si passes de la línia de falta que mesurà molt el colp, per a que no s'empassi aquestes línies hi ha el trinet de la Musical, però ho tenim molt bé perquè damunt hi ha com una espècie de parquet i la gent pot estar allí mirant i observant.

[00:03:04] **Joan Ripoll:** I els rebots, que també tenen unes escaletes i la gent va. I és que hi ha un bon ambient. Això jo ho he viscut perquè jo vivia a eixa casa del cantó i em sonava de menudet i em sonava per la finestra a vore les partides dels majors. I me'n recorde que als 11 anys ja vaig començar a jugar a pilota amb les persones majors que algun dia ja tindria l'edat del meu avi. Jo. Mosatros ja ho he dit abans que jugàvem al futbol. I com el vam deixar? La pilota s'havia perdut. Van reiniciar altra volta eixa afició perquè la portem endins. El que passa és que al dedicar-nos al fútbol açò ho havíem perdut només quan venien festes. Fèiem una o dues partides i avant. I després, per descomptat, que estem transmetent als nostres fills. I hi ha prou jugadors joves que continuen practicant i que hi ha molta afició. I pense jo que si no els jugadors de primera línia. Pues jugadors per a fer mos passar la vesprada a gust i divertida. Pues realment estem ben servits. Però quan és Sant Llorenç, el Cristo i l'Aurora es busquen tres partides més importants. Amb gent de fora que es paguen el seu jornal. I aleshores ve gent també dels pobles del voltant i el carrer s'ompli i es fa una bona festa.

[00:04:28] **Joan Ripoll:** Si hi ha el trinquet de pilota grossa també. Ja fa dos anys que organitzen. 12 hores de pilota grossa i estant tot el dia jugant tots contra tots. I al final el que més punts ha aconseguit el dia d'un sopar o l'últim dia de festes es donen un premi al cotxe. Roskilde, un home sense cames amb les dues crosses i es passava totes les vesprades a les partides. Era un aficionat forofo i es va dedicar a fer pilotes de vaqueta. Però va ser tan gran el desastre que ho va avorrir. Li desfeien i l'altre era el retorn. 14 El retorn 14 diu que venia amb la sotana i es posava a jugar, però quan tenia que dir algo aixina, exabruptes paraulotes i això es posava la sotana dins del pantaló. Això ho he llegit jo, No me'n recorde. Això ho he llegit jo. I a partir d'ahí, com que ja no tenia la sotana, podríem dir ja es veu que ja tenia llibertat per dir lo que feia falta, perquè ací en la pilota hi ha molt de geni, molt de nervi, molt d'interés, a voltes perquè hi havia travesses i a la mínima que fallaven o a la mínima que fallava el teu company, et posaves a dir una corda que deien.